

ŁAKOTKA (16) *sb f*

Oba a oraz o jasne.

sg N łakotka (2). ◇ pl N łakotki (6). ◇ A łakotki (5). ◇ L łakotkach (3); -ach (1), -(a)ch (2).

Sł stp (?) notuje, Cn s v. łakoci; poza tym s.v. łakotliwy w innym znaczeniu, Linde XVII – XVIII w.

Przysmak, smakołyk; cupedia Mymer¹, BartBydg, Calep; cupedulla, lautitia Mącz; pulpamentum Calep (15) : Mymer¹ 40v; Cupedia, cupiditas edendi aut bibendi, dapes lautiores potrawy prziprawne, lakothky BartBydg 38b; Dulciarius, Kucharz który łakotki wárzy. Mącz 97c; Factor, Kielbáfnik/ kucharz który páłtęty álbo ynfze łakotki czini. Mącz 118b; Lautitia, Lákotká/ páńska potrawká. Mącz 185d, 72c [2 r.], 135a, 193c; Calep 235b, 278a, 875a.

W charakterystycznych połączeniach: łakotki czynić, czyniący, przedawać (2), warzyć.

Zwrot: »na łakotkach przejść (a. przetrawiać), przełknienie« [szyk zmienny] (2 : 1): Ligurio, Ná łakotkách przetrawiam/ vtracam. Mącz 193c; Abligurio – Dobr, przełknienie na łakotkach. Calep 6a, 603b.

Przen: Rzeczy ponętne, wzbudzające pożądanie (1) : Illecebrae, Lákotki/ podufzczánia á pokufy światá tego. Mącz 165b.

Synonim: przysmaczek.

Cf ŁAKOĆ